

Полина Керемидчиева

Аз съм активен млад човек, който е отдаден на бъдещото развитие на страната си. Студент съм по Международни отношения и външната и вътрешната политика на страната са както мое образователно и професионално развитие, така и лична страст. Стратегиите за устойчиво развитие представляват за мен особен интерес, тъй като те градят основите на обществото и последващите поколения. Те са труден, но важен процес, който трябва да се прогнозира с много далновидност, за да даде плод в бъдеще. В тази бурна вътрешна обстановка на страната и постоянната смяна на правителства, тези устойчиви стратегии са единственото, което гарантира приемственост между управляващите. Затова целите и приоритети, трябва да бъдат внимателно набелязани и следвани от всички. Разбира се за мен приоритет са образованието, здравеопазването и съдебната система. За да осигури България сигурност, крепко здраве и професионално развитие на гражданите си.

България трябва да продължи да е проевропейски настроена и да следва разписанията и целите на ЕС. Но гласът ѝ трябва да започне да се чува повече и по-ясно. Не е нужно България единствено да приема вече зададените от ЕС политики, тя трябва да участва в изработването на такива. Като външна граница на съюза, тя трябва много внимателно и премерено да предлага на ЕС такава външна политика, която да подпомогне съхраняване на границата. България трябва да извлече лична полза и средства за охраняване на границата, за да бъде всъщност полезна и на целия съюз. България трябва да има смелостта да заявява, когато не е съгласна с някое от предписанията на съюза или с негово действие. В този смисъл нейната роля се определя най-вече от географското ѝ разположение- външна граница на съюза. Съюзът не е създаден, за да поставя граници, а напротив- да ги събаря. Но все пак той трябва да бъде добре охраняван, при възникнала заплаха като бежанските вълни. България трябва да се научи за усвоява качествено европейските средства. И не на последно място, тя трябва все пак да се ръководи винаги първо от националните си интереси и след това от европейските, било то политически или икономически. Затова, когато възникне въпрос като този за газопровода от Русия през България, то страната ни трябва първо да се замисли, кое е по-изгодно за нея самата и за нейните граждани, и след това да се заслуша и в мнението на ЕС. Тоест, от всичко казано до тук, смятам, че България води една доста пасивна роля в ЕС, която трябва да се превърне в активно членство, не просто следващо предписанията, а участващо в процеса им на създаване.